

İBB İDDİANAMESİ

GENEL
DEĞERLENDİRME
RAPORU

CHP

İddianamenin tamamı incelendiğinde, metnin daha ilk satırından itibaren savcılık makamının siyasal bir hedefi hukuki kılıfa büründürmeye çalıştığı görülmektedir. İlk cümlede geçen “Cumhuriyet Halk Partisi’nin ele geçirilmesi ve sonrasında gerçekleştirilecek Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde örgüt liderinin aday gösterilmesi için fon oluşturulması amacına matuf ‘İmamoğlu Çıkar Amaçlı Suç Örgütü’” ifadesi, doğrudan bir siyasal durumu suç konusu haline getirmiştir. Bu dil, bir siyasal partinin iç işleyişini ve cumhurbaşkanlığı adaylık sürecini “örgütsel faaliyet” kategorisine yerleştiren bir anlayışın ürünüdür. Ceza hukukunda suçun maddi unsuru somut fiile dayanmak zorundadır. Buna karşın savcılık, bir partinin kurultay sürecini ve bir siyasal aktörün adaylık ihtimalini suçun merkezine yerleştirerek Anayasa’nın 68. maddesinde güvence altına alınan siyasal örgütlenme özgürlüğünü cezalandırılabilir bir davranış gibi göstermiştir.

İddianamede sık sık “örgüt lideri” ifadesiyle anılan Ekrem İmamoğlu hakkında herhangi bir somut suç fiiline yer verilmemektedir. Buna rağmen metinde şu tür cümleler bulunmaktadır: “Cumhuriyet Halk Partisi’nin olağan kurultayında Özgür Özel’in aday olmasını ve genel başkan seçilmesini sağlayan kişi örgüt lideri Ekrem İmamoğlu’dur.” Bu ifade, savcılık tarafından bir siyasi rekabet sürecinin delil olarak kabul edildiğini göstermektedir. Parti içi tercihlerin ve kurultay dinamiklerinin ceza hukukunun kapsamına alınması, yargı yetkisinin sınırlarının aşılması anlamına gelir. Bu durum, siyasi partilerin iç iradelerinin de yargısal denetime tabi kılınmak istendiğini ortaya koymaktadır.

İddianamede bu yaklaşımın devamında “Örgüt lideri, parti içi dengeleri yeniden şekillendirmek ve belediye kaynaklarını bu amaçla kullanmak üzere hiyerarşik bir yapı kurmuştur.” cümlesi yer almaktadır.

Bu tür bir iddia, hiyerarşi kavramını soyutlaştırmakta, bir kamu kurumunun yönetim ilişkilerini suç örgütü yapısına dönüştürmektedir. Oysa TCK 220. maddeye göre örgüt tanımı, sürekli bir suç işleme iradesine dayalı, gizli ve hiyerarşik bir yapıyı gerektirir. Belediyelerin veya iştiraklerin yönetim kademeleri, yasal mevzuat çerçevesinde belirlenen kamu tüzel kişilikleridir. Dolayısıyla belediye içi idari ilişkileri “örgütsel hiyerarşi” olarak nitelemek, ceza hukukunun sistematığına aykırıdır.

İddianamede “Kişisel verilerin Cumhuriyet Halk Partisi tüzel kişiliğinden sızdırıldığı” ve “İBB Hanem isimli uygulamaya yüklendiği” iddia edilmiştir. Buna örnek olarak şu alıntı yapılabilir: “Örgüt lideri tarafından tanıtımı yapılan İBB Hanem isimli uygulama içerisine 11.360.412 vatandaşın sandık verileri işlenmiş ve bu veriler örgütle bağlantılı olduğu değerlendirilen firmalara aktarılmıştır.” Bu cümlede üç ayrı varsayım aynı anda kurulmuştur: birincisi, verilerin usulsüz temin edildiği; ikincisi, bu verilerin siyasi amaçla işlendiği; üçüncüsü, tüm bu eylemlerin bir örgüt liderinin talimatıyla yapıldığı. Ancak iddianame, bu üç varsayımı destekleyecek hiçbir delil sunmamaktadır. Yüksek Seçim Kurulu’nun 24 Ekim 2025 tarihli yazısına atıf yapılmakta, “seçmen verilerinin parti genel merkezine yasal biçimde gönderildiği” açıkça belirtilmektedir. Bu durumda, YSK’nın yasal olarak paylaştığı seçmen kütüklerinin işlenmesi suç teşkil etmez. Üstelik savcılık, KVKK’da açıkça “siyasi partiler veri sorumlusudur” hükmü yer almasına rağmen, bu sorumluluğu suç unsuru gibi göstermektedir. Bu çelişki, iddianamenin kendi içinde dahi tutarlılıktan yoksun olduğunu gösterir.

İddianame bir noktada şöyle demektedir: “Erol Naim Özgüner, Cumhuriyet Halk Partisi Bilgi İşlem Sorumlusu Orhan Erdoğan’dan seçmen verilerini talep etmiş, bu veriler İBB Hanem sistemine aktarılmıştır.”

Burada anlatılan fiil, bir kamu kurumuna ait gizli bilgi temini değildir; YSK tarafından her seçim öncesinde partilere yasal olarak sağlanan seçmen kütüğüdür. Ancak savcılık, iddianamede bu veriyi sandık seçmen verisi olarak sunmuştur. İki veri birbirinden farklıdır.

İddianamede “İstanbul Senin” ve “İBB Hanem” uygulamaları birer suç aracı gibi sunulmuştur. “Bu uygulamalar üzerinden vatandaşların konum bilgileri eşleştirilmiş, yurt dışına aktarılmıştır.” denilmektedir. Bu iddia, Kişisel Verileri Koruma Kurumu’nun cevabi yazısıyla çelişmektedir. Kurumun 20 Ekim 2025 tarihli yazısında “İstanbul Büyükşehir Belediyesi veya iştiraklerinin kişisel verilerin yurt dışına aktarımı konusunda Kuruma herhangi bir bildirim yapmadığı tespit edilmiştir.” denilmiştir. Bu ifade, aktarımın yapıldığına dair bir tespit içermez; yalnızca izin başvurusu yapılmadığını belirtir. Aktarımın varlığını ispatlayan hiçbir teknik rapor bulunmamaktadır.

İddianamede “Cumhuriyet Halk Partisi İstanbul İl Başkanlığı binasının satın alınması sürecinde Canan Kaftancıoğlu saf dışı bırakılmış, örgüt ilk gövde gösterisini yapmıştır.” denilmektedir. Bu cümlede ne bir suç fiili ne de maddi unsur vardır. Bir siyasi partinin taşınmaz satın alması, yasal bir idari karardır. Savcılığın bunu “örgüt gösterisi” olarak tanımlaması, siyasetin cezalandırılması çabasıdır.

İddianamede tanık ifadelerine dayanarak geniş bir ağ anlatısı kurmaya çalışılmaktadır. Metinde yüzlerce kez “duydum” ibaresinin geçtiği tespit edilmiştir. Tanıkların çoğu, olaylara doğrudan tanıklık etmemiş, üçüncü kişilerden aktarılan bilgileri ifade etmiştir. Örneğin bir tanığın beyanı şu şekildedir: “Murat Ongun’un talimatıyla ihalelerin kimlere verileceğini herkes biliyordu.” Bu cümlede ne zaman, ne yer, ne olay, ne belge vardır. Yalnızca “herkes biliyordu” ifadesi yer almaktadır. Böyle bir anlatım, delil değil, kanaattir. Hüküm, yalnızca duruşmada tartışılan ve hukuka uygun şekilde elde edilen delillere dayanabilir.

İddianame boyunca kullanılan anlatımda, örgüt kavramı sürekli genişletilmiştir. Belediyedeki her görev ilişkisi, “örgüt hiyerarşisi” olarak sunulmuş, kamu görevlileri arasında yapılan yazışmalar “talimat” olarak değerlendirilmiştir. Bir bölümde “İBB’de görev yapan kişilerin örgüt üyelerine veri aktardığı” ileri sürülmüş, ardından “bu verilerin 2024 yerel seçimlerinde birçok kişi tarafından kullanıldığı” ifadelerine yer verilmiştir. Ancak hangi verinin hangi seçim sürecinde, kim tarafından, ne şekilde kullanıldığına dair tek bir örnek gösterilmemiştir.

İddianamede “Cumhuriyet Halk Partisi tüzel kişiliğinden yayılan veriler nedeniyle gereğinin takdiri için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilecektir.” ifadesi yer almaktadır. Bu cümle, CHP hakkında kapatma davasına zemin hazırlama niyetinin açık bir göstergesidir. Çünkü Anayasa’nın 69. maddesi, siyasi parti kapatma davalarının ancak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından açılabileceğini düzenler. Savcılığın bu yönlendirmesi, bir ceza davası sınırını aşmakta ve bir siyasi partiye yönelik kapatma süreci başlatma arzusunu ifade etmektedir.

Metnin ilerleyen bölümlerinde “Cumhuriyet Halk Partisi’nin yönetimine talip olduğuna ilişkin ilk gövde gösterisini yapmıştır.” ve “örgüt lideri, parti içi hiyerarşiyi belirleyerek kongre süreçlerinde aktif rol üstlenmiştir.” ifadeleri yer alır. Bu cümleler, bir siyasal örgütlenmeyi suçlama konusu haline getirmektedir.

Altıncı bölümde iddianame, Ekrem İmamoğlu’nun kişisel geçmişini, ailesini, eğitimini ve Trabzonspor yöneticiliğini uzun uzun anlatmaktadır. Bu bölümler, suçun unsurlarıyla hiçbir bağlantı taşımamakta, kişisel bir biyografiyi karalama amacıyla sunmaktadır. Bir noktada “örgüt liderinin gençlik yıllarından itibaren çevresini örgütsel amaçlarla şekillendirdiği anlaşılmıştır” ifadesi yer alır.

Bu tür bir anlatım, ceza yargılamasının temel prensiplerinden uzak, psikolojik niteleme düzeyindedir.

Bu bölümde MASAK raporlarına yapılan atıflar da aynı ölçüde sorunludur. Raporda “muvazaalı işlem şüphesi” gibi teknik ifadeler yer aldığı halde, iddianame bunları “suç geliri” olarak nitelendirmiştir. Oysa MASAK raporlarının kendi formatında dahi “değerlendirme niteliğindedir, delil değildir” ibaresi yer alır. Savcılık, idari bir raporu ceza davası için kesin delil gibi sunmuştur.

İddianamede “özel vasfa sahip üye” gibi Türk Ceza Kanunu’nda karşılığı olmayan bir kavram kullanılmıştır. Bu tanım, iddianamenin kurgusal yapısını bir kez daha ortaya koymaktadır. Aynı kişiler hem “örgüt yöneticisi” hem “etkin pişmanlıktan yararlanan” olarak gösterilmiştir. Bu durum, ifadelerin baskı altında alındığı ve kişilerin konumlarının sonradan kurgulandığı ihtimalini güçlendirmektedir.

Genel olarak bakıldığında, iddianamenin hiçbir bölümünde delillerin toplandığı, zincirin korunduğu, tanık beyanlarının doğrulandığı görülmemektedir. Belgede toplamda yüzlerce varsayım, duyuma dayalı anlatım ve siyasi değerlendirme yer almaktadır.

İDDİANAMENİN VARSAYIMLARI VE ÇARPIKLIKLARI

1. Siyasi Faaliyetin Suçlaştırılması:

İddianame, Cumhuriyet Halk Partisi'nin iç işleyişini ve Ekrem İmamoğlu'nun Cumhurbaşkanlığı adaylığını "örgütsel faaliyet" olarak tanımlayarak, siyaset yapma hakkını suç haline getirmiştir.

2. Tarafsızlık İlkesinin İhlali:

"CHP'nin ele geçirilmesi" ifadesi, savcılığın siyasi analiz yaptığı bir makam haline geldiğini göstermektedir.

3. Delil Yerine Varsayım Kullanımı:

"Duydum", "olabilir", "söylendi" gibi ifadelerin binlerce kez yer alması, iddianamenin söylentiye dayandığını göstermektedir.

4. Gizli Tanıklık Rejimi:

15 gizli tanıkla iddianame oluşturulmuş, tanık beyanları iddianamenin ana sütununu oluşturmuştur.

5. Propaganda Dili Kullanımı:

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "ahtapotun kolları" sözü dört kez tekrarlanmış, iddianame siyasal polemik metnine dönüşmüştür.

6. Savunma Hakkının Hedef Alınması:

Avukat Mehmet Pehlivan hakkında "müvekkilinin lehine savunma yaptı" denilerek savunma hakkı kriminalize edilmiştir.

7. Kamuoyu Manipülasyonu:

"Para dolu bavullar" diye servis edilen görüntülerde jammer bulunduğunun iddianamede kabul edilmesi, kasıtlı bilgi çarpıtmasını ortaya koymaktadır.

8. Uydurma Kavramlar:

"Özel vasa sahip üye" gibi Türk Ceza Kanunu'nda yer almayan tanımlar kullanılarak suç uydurulmuştur.

9. Yargısal Misilleme:

Ailesi ve çevresi baskı altına alınan, şantaja boyun eğmeyen Fatih Keleş dört kez “örgüt yöneticisi” olarak gösterilmiştir.

10. Parti Kapatma Girişimi:

İddianamede Cumhuriyet Halk Partisi’nin tüzel kişiliğinin Yargıtay’a sevkı önerilmiştir. **Bu ifade, fiilen parti kapatma çağrısıdır.**

11. Demokratik Hakların Bastırılması:

Siyasi süreçlerin cezalandırılması, **halkın iradesine ve demokratik temsil hakkına doğrudan müdahaledir.**

12. Yargının Siyasallaşması:

Savcılık makamı, **lehte delil toplamayı reddederek siyasal bir aygıtı dönmüştür.**

13. Masumiyet Karinesinin İhlali:

“Örgüt lideri” ibaresi yüzlerce kez tekrar edilerek suçluluk varsayılmıştır.

14. Tutuksuz Yargılama İlkesinin Göz Ardı Edilmesi:

Uzun tutukluluk cezalandırma aracına dönüştürülmüş, CMK 100-101’e aykırı biçimde uygulanmıştır.

15. Aynı İfadenin İki Farklı Kişi Tarafından Verilmesi:

Şüpheli Cem Çelik ve Burak Biçer’in ifadeleri aynıdır. İfadenin kime ait olduğu, anlaşılamamaktadır. Aynı ifade farklı farklı eylemlerde Cem Çelik’in ve Burak Biçer’in ifadesi olarak geçmektedir. Bu durum iddianamenin ciddiyetsizliğini ortaya koymaktadır.

16. Başsavcının Beyanıyla Çelişen Uygulamalara İmza Atması:

“İBB soruşturmasında, sadece tanık beyanına dayalı hiçbir tutuklu yok. Mutlaka bir delil ile somutlaştırmışsınız. Varsa söyleyin, ertesi gün tahliye edelim”.

Başta Ekrem İmamoğlu olmak üzere, dosyadaki çoğu kişi sadece tanık (şüpheli) beyanları bazında suçlanmaktadır ve tutukludur.

İDDİANAMEDE YER ALAN ANAYASA İHLALİNE KONU OLAN SAVCILIK UYGULAMALARI

	İhlalin Türü	Somut Uygulama	İhlal Edilen Anayasa Maddesi
1	Siyasi faaliyetin suçlaştırılması	Ekrem İmamoğlu'nun Cumhurbaşkanı adayı olmasının "suç örgütü amacı" olarak yazılması	Md. 67-68 (Siyasi Parti Özgürlüğü)
2	Demokratik temsilin kriminalize edilmesi	CHP kurultayı sürecinin "örgütsel eylem" olarak tanımlanması	Md. 68 (Siyasi partiler demokratik hayatın unsurlarıdır)
3	Suçta tipiklik ilkesinin ihlali	"Özel vafıa sahip üye" gibi bir kavram kullanılması	Md. 38 (Kanunsuz suç ve ceza olmaz)
4	Varsayıma dayalı suç isnadı	"Duydum", "anlaşıldı", "değerlendirildi" ifadelerinin delil olarak kullanılması	Md. 36 (Adil yargılanma hakkı)
5	Savunma hakkının kısıtlanması	Avukat Mehmet Pehlivan'ın tutukluluğu	Md. 36 (Adil yargılanma hakkı)
6	Masumiyet karinesine aykırılık	"Örgüt lideri" ifadesinin 300+ kez tekrar edilmesi	Md. 38/4 (Suçluluğu sabit oluncaya kadar kimse suçlu sayılamaz)

7	Basın özgürlüğünün ihlali	Gazetecilerin “örgüt propagandası”yla ilişkilendirilmesi	Md. 26 (İfade özgürlüğü)
8	Örgüt tanımının keyfi leştirilmesi	CHP yönetim yapısının “örgüt hiyerarşisi” olarak tanımlanması	Md. 68–69
9	Delil sunulmaksızın suç isnadı	MASAK ve USOM raporlarının iddianamede varmış gibi atıf yapılması	Md. 36 (Adil yargılanma)
10	Yargının siyasallaştırılması	“Cumhuriyet Halk Partisi’nin yönetimine talip olması örgüt faaliyetidir” ifadesi	Md. 138 (Yargının bağımsızlığı)
11	Parti kapatma tehdidi	Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı’na sevk önerisi	Md. 68–69
12	Tutuklama yoluyla cezalandırma eğilimi	Tutuklama taleplerinin delil karartma gerekçesi olmadan sunulması	Md. 19 (Kişi özgürlüğü ve güvenliği)
13	Şeffaf yargılamadan sapma	Kapalı dosya ve gizli tanık rejimi kurulması	Md. 36, 141
14	Objektiflik ve tarafsızlık ilkesinin kaybı	Savcılığın “örgüt lideri” sıfatını tekrarlayarak kanaat oluşturması	Md. 9 ve 138
15	Kamuoyunu manipüle eden dil	“Ahtapotun kolları”, “örgüt devleti ele geçiriyor” gibi ifadeler	Md. 2 (Hukuk devleti)

